

Er EU's biodiversitetsplan for ambitiøs eller utilstrækkelig?

I skal i dag deltage i en debat om spørgsmålet:

Er EU's biodiversitetsplan for ambitiøs eller utilstrækkelig?

Debatten vil bestå af tre runder på 10 minutter med fokus på disse spørgsmål:

1. Er målene i EU's naturgenopretningsforordning for svage eller for ambitiøse i forhold til den aktuelle naturkrise i Europa?
2. Bør EU stille bindende krav til landbrug, skovbrug og fiskeri for at nå naturgenopretningsmålene – også hvis det begrænser produktion og indtjening?
3. Hvad bør veje tungest i EU's fremtidige naturpolitik: fælles bindende krav for alle medlemslande eller større national frihed og hensyn til økonomi og lokale forhold

Instruktioner

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, I skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
 - Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten
 - Overvej hvilke appelformer (etos, patos, logos), der vil passe godt til den aktør, du skal repræsentere, og hvordan du kan bruge appelformerne i debatten

Introduktion til debattemaet

EU spiller en central rolle i udformningen af miljø- og naturpolitik i Europa. De love, som EU's medlemslande vedtager i fællesskab, har stor betydning for, hvordan vi mennesker interagerer med naturen – både i og uden for Europa. Et vigtigt begreb i denne sammenhæng er biodiversitet. Biodiversitet omfatter alt liv på jordkloden – i vand og på land. Det vil sige dyr, planter, svampe, bakterier samt de økosystemer, hvor planter og dyr lever, fx en skov eller en sø. Biodiversitet handler om variationen af liv. Både variationen i antal arter, i gener, i funktioner og i økosystemer, hvor arterne lever. I de seneste år har EU haft øget fokus på at bremse tabet af natur og arter, og derfor har EU vedtaget en fælles biodiversitetsstrategi frem mod 2030. Biodiversitetsstrategien har som mål at beskytte mere natur og genoprette områder, der allerede er blevet ødelagt af menneskelig aktivitet. Det skal blandt andet ske ved at udvide beskyttede naturområder på land og til havs, så færre områder bliver påvirket af byggeri, intensivt landbrug og fiskeri. Som en central del af strategien vedtog EU i 2024 Naturgenopretningsforordningen, som er en bindende lov, der gælder i alle medlemslande og fastsætter et krav om at alle medlemslandene skal genoprette natur på 20% af deres areal både til lands og i havet.

Naturgenopretningsforordningen indeholder konkrete mål for forbedring af natur og biodiversitet. Den omfatter blandt andet vådområder, skove, græsarealer, floder og søer, klit- og kystområder samt havområder. Loven sætter også mål for bestemte arter og økosystemer, for eksempel at stoppe det store tab af insekter som sommerfugle, forbedre levesteder for fugle i skovene, øge mængden af kulstof i jord og skovbund samt få mere natur på markerne og beskytte havbund, kystnære områder og levesteder for fisk.

Vedtagelsen af naturgenopretningsforordningen har været stærkt omdiskuteret. Mange landmænd, skovejere og fiskere frygter, at kravene vil begrænse deres muligheder for at bruge jorden og øge deres omkostninger. Omvendt mener miljøorganisationer, at loven er nødvendig for at standse naturens forringelse, men nogle af dem frygter samtidig, at målene ikke er ambitiøse nok. Uenigheden har ført til store debatter mellem medlemslandene, miljøorganisationer og landbrugs-interesseorganisationer.

Loven er endnu ikke fuldt gennemført og medlemslandene har to år til at udarbejde nationale planer, der viser, hvordan de vil opfylde målene. Samtidig forhandler EU om det kommende budget og den fælles landbrugspolitik, som skal være med til at finansiere indsatsen. Det rejser en række centrale spørgsmål: Er kravene i naturgenopretningsforordningen tilstrækkelige til at beskytte naturen? Hvilke konsekvenser får de for landbrug, erhverv og borgere? Og hvilken støtte er nødvendig for, at omstillingen kan ske på en retfærdig og bæredygtig måde?

I repræsenterer i dag:

Tyskland

Introduktion

Tyskland er et af EU's største og mest indflydelsesrige medlemslande og spiller en vigtig rolle i udformningen af EU's miljø- og naturpolitik. Landet har arbejdet systematisk med biodiversitet siden 2007 og vedtog i december 2024 en ny national strategi, National Biodiversity Strategy 2030, som er tæt koblet til både EU's biodiversitetsstrategi og internationale aftaler om naturbeskyttelse. Samtidig står Tyskland midt i en alvorlig naturkrise: siden 2017 er mere end 900.000 hektar skov gået tabt, store områder er ramt af tørke og barkbiller, og flere skove er ikke længere i stand til at optage CO². Tyske myndigheder og politikere beskriver situationen som en arts- og naturkrise, der kan få direkte konsekvenser for klima, fødevarerproduktion og menneskers levevilkår. Derfor deltager Tyskland aktivt i EU-debatten og presser på for, at biodiversitet får en mere central plads i EU's politik.

Hvad kæmper I for?

- I debatten peger I på, at naturkrisen allerede er tydelig i mange EU-lande, og at Tyskland er et konkret eksempel på det. Skove dør i stort omfang, halvdelen af Europas træer vurderes at være i risiko, og mange arter mangler levesteder. Når skove dør, mister de også evnen til at fungere som CO²-lagre. Det kan bruges som argument for, at EU's naturgenopretningsmål skal ses i forhold til problemets omfang – EU er nødt til at reagere nu. Erfaringerne fra Tyskland viser, at naturens tilstand kan forværres hurtigt, hvis der ikke handles i tide, og derfor fremhæver I, at målene skal være klare, målbare og tilstrækkelige til faktisk at bremse tabet af biodiversitet.
- I argumenterer for, at bindende krav til landbrug, skovbrug og fiskeri er nødvendige, fordi frivillige løsninger ikke har været nok. Tyskland har selv vedtaget en biodiversitetsstrategi med omkring 250 konkrete nationale tiltag, netop fordi generelle hensigtserklæringer ikke har stoppet skovtab og tab af arter. Samtidig fremhæver I, at bindende krav ikke står alene: de skal følges af støtte, planlægning og økonomiske midler, så landmænd og skovejere kan tilpasse sig omstillingen og være medspillere fremfor modstandere.
- I lægger vægt på, at fælles EU-krav er nødvendige, fordi biodiversitet og økosystemer ikke overholder de nationale grænser. Samtidig anerkender I, at lande har forskellige naturtyper og øko-nomiske vilkår, og at der derfor kan være forskel på, hvordan målene nås. Pointen er, at målene bør være fælles, mens metoderne kan variere. Tyskland bruger også sin internationale indsats som eksempel: fra 2025 vil landet bruge 1,5 milliarder euro om året på biodiversitetsprojekter i andre lande. Det understøtter argumentet om, at naturbeskyttelse ses som et fælles ansvar, der kræver en fælles koordineret handling både i EU og globalt.

Kort oversigt over alle aktører i debatten

Ungarn: En EU-medlemsstat, der prioriterer fleksible, nationale biodiversitetsstrategier og økonomisk bæredygtighed frem for bindende EU-krav.

WWF Europa: En miljøorganisation, der arbejder for ambitiøse, bindende EU-mål for naturgenopretning og fælles indsats for at stoppe tab af arter og beskytte økosystemer.

Copa-Cogeca: En europæisk landbrugsorganisation, der arbejder for realistiske biodiversitetsmål, fleksible nationale løsninger og støtte frem for bindende EU-krav.

EEA: EU's videns- og analyseagentur, der arbejder for ambitiøse, vidensbaserede mål for naturgenopretning, bindende EU-indsatser og integration af miljøhensyn med økonomisk bæredygtighed.

Er EU's biodiversitetsplan for ambitiøs eller utilstrækkelig?

I skal i dag deltage i en debat om spørgsmålet:
Er EU's biodiversitetsplan for ambitiøs eller utilstrækkelig?

Debatten vil bestå af tre runder på 10 minutter med fokus på disse spørgsmål:

1. Er målene i EU's naturgenopretningsforordning for svage eller for ambitiøse i forhold til den aktuelle naturkrise i Europa?
2. Bør EU stille bindende krav til landbrug, skovbrug og fiskeri for at nå naturgenopretningsmålene – også hvis det begrænser produktion og indtjening?
3. Hvad bør veje tungest i EU's fremtidige naturpolitik: fælles bindende krav for alle medlemslande eller større national frihed og hensyn til økonomi og lokale forhold

Instruktioner

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, I skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
 - Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten
 - Overvej hvilke appelformer (etos, patos, logos), der vil passe godt til den aktør, du skal repræsentere, og hvordan du kan bruge appelformerne i debatten

Introduktion til debattemaet

EU spiller en central rolle i udformningen af miljø- og naturpolitik i Europa. De love, som EU's medlemslande vedtager i fællesskab, har stor betydning for, hvordan vi mennesker interagerer med naturen – både i og uden for Europa. Et vigtigt begreb i denne sammenhæng er biodiversitet. Biodiversitet omfatter alt liv på jordkloden – i vand og på land. Det vil sige dyr, planter, svampe, bakterier samt de økosystemer, hvor planter og dyr lever, fx en skov eller en sø. Biodiversitet handler om variationen af liv. Både variationen i antal arter, i gener, i funktioner og i økosystemer, hvor arterne lever. I de seneste år har EU haft øget fokus på at bremse tabet af natur og arter, og derfor har EU vedtaget en fælles biodiversitetsstrategi frem mod 2030. Biodiversitetsstrategien har som mål at beskytte mere natur og genoprette områder, der allerede er blevet ødelagt af menneskelig aktivitet. Det skal blandt andet ske ved at udvide beskyttede naturområder på land og til havs, så færre områder bliver påvirket af byggeri, intensivt landbrug og fiskeri. Som en central del af strategien vedtog EU i 2024 Naturgenopretningsforordningen, som er en bindende lov, der gælder i alle medlemslande og fastsætter et krav om at alle medlemslandene skal genoprette natur på 20% af deres areal både til lands og i havet.

Naturgenopretningsforordningen indeholder konkrete mål for forbedring af natur og biodiversitet. Den omfatter blandt andet vådområder, skove, græsarealer, floder og søer, klit- og kystområder samt havområder. Loven sætter også mål for bestemte arter og økosystemer, for eksempel at stoppe det store tab af insekter som sommerfugle, forbedre levesteder for fugle i skovene, øge mængden af kulstof i jord og skovbund samt få mere natur på markerne og beskytte havbund, kystnære områder og levesteder for fisk.

Vedtagelsen af naturgenopretningsforordningen har været stærkt omdiskuteret. Mange landmænd, skovejere og fiskere frygter, at kravene vil begrænse deres muligheder for at bruge jorden og øge deres omkostninger. Omvendt mener miljøorganisationer, at loven er nødvendig for at standse naturens forringelse, men nogle af dem frygter samtidig, at målene ikke er ambitiøse nok. Uenigheden har ført til store debatter mellem medlemslandene, miljøorganisationer og landbrugs-interesseorganisationer.

Loven er endnu ikke fuldt gennemført og medlemslandene har to år til at udarbejde nationale planer, der viser, hvordan de vil opfylde målene. Samtidig forhandler EU om det kommende budget og den fælles landbrugspolitik, som skal være med til at finansiere indsatsen. Det rejser en række centrale spørgsmål: Er kravene i naturgenopretningsforordningen tilstrækkelige til at beskytte naturen? Hvilke konsekvenser får de for landbrug, erhverv og borgere? Og hvilken støtte er nødvendig for, at omstillingen kan ske på en retfærdig og bæredygtig måde?

I repræsenterer i dag:

Ungarn

Introduktion

Ungarn er et af EU's mest biodiverse lande med vådområder, skove og græsarealer, der er hjem for truede arter og fugleliv. Landet har lavet en national biodiversitetsstrategi frem mod 2030, men implementeringen prioriterer i høj grad nationale forhold og økonomisk bæredygtighed fremfor EU's fastsatte krav. Ungarn har været kritisk over for EU's Naturgenopretningsforordning og prioriterer i stedet store nationale projekter som vandinfrastruktur og energi, som giver hurtige, målbare resultater, frem for langsigtede biodiversitetsprojekter. Ungarn fremhæver, at bindende EU-krav begrænser national fleksibilitet og ikke passer til lokale økosystemer og økonomiske realiteter. Ungarn argumenterer for, at biodiversitetspolitik bør integreres fleksibelt i nationale strategier, og at midler og mål skal tilpasses lokale forhold, så naturbeskyttelse kan gennemføres uden at hæmme økonomi, landbrug eller infrastruktur.

Hvad kæmper du for?

- Ungarn mener, at EU's naturgenopretningsmål er for ambitiøse i forhold til nationale forhold og økonomi. Ungarn har allerede en stor del af sin natur beskyttet gennem Natura 2000, som er EU's netværk af beskyttede naturområder. Omkring 21% af Ungarns areal er Natura 2000-områder, hvilket ligger over EU-gennemsnittet. Disse områder omfatter vådområder, skove og græsarealer, hvor der allerede gælder restriktioner for menneskelig aktivitet. Ungarn peger på, at erfaringer med Natura 2000 viser, at naturbeskyttelse er langsigtet, dyr og kompleks, og at effekterne ofte først kan måles efter mange år. Bindende mål risikerer at tvinge medlemslande til at prioritere EU-mål over lokale behov, hvor kortsigtede, målbare resultater er nødvendige. Ungarn argumenterer for, at strategier bør være fleksible, tilpasset økosystemer og økonomiske realiteter og frivillige nationale tiltag kan være mere effektive end EU-krav.
- Ungarn mener, at bindende EU-krav til landbrug, skovbrug og fiskeri risikerer at få alvorlige økonomiske konsekvenser. Disse sektorer spiller en langt større rolle i Ungarn end i mange vesteuropæiske lande og er afgørende for både beskæftigelse, eksport og fødevarer sikkerhed i både Ungarn og mange andre østeuropæiske lande. Mange ungarske landbrug er små eller mellemstore og har begrænsede økonomiske reserver, og når EU stiller krav om reduceret produktion, mindre areal eller hurtig omlægning, kan det føre til lavere indtjening, højere fødevarerpriser og jobtab i landdistrikterne. Ungarn peger desuden på, at streng regulering kan flytte produktion ud af EU til lande med lavere miljøstandarder, hvilket samlet set kan skade både klima og biodiversitet. Derfor foretrækker Ungarn frivillige tiltag, økonomiske incitamenter og nationale løsninger frem for bindende krav.
- Ungarn argumenterer for, at national frihed og hensyn til lokale forhold bør veje tungest i EU's fremtidige naturpolitik. Medlemslandene adskiller sig markant i økonomisk udvikling, naturtyper, klima og historisk arealanvendelse, og ensartede krav risikerer at ramme ulige. Rigere medlemslande har større økonomisk råderum til omstilling, mens mindre velstående lande som Ungarn kan blive tvunget til at nedprioritere økonomisk udvikling og sociale investeringer. Ungarn mener derfor, at EU bør fastsætte overordnede, vejledende mål, mens medlemslandene selv beslutter, hvordan de nås. EU's rolle bør være støtte, finansiering og rådgivning – ikke tvang og sanktioner.

Kort oversigt over alle aktører i debatten

Tyskland: En EU-medlemsstat, der arbejder for ambitiøse biodiversitetsmål både nationalt og internationalt, som reaktion på omfattende skovtab og tab af arter.

WWF Europa: En miljøorganisation, der arbejder for ambitiøse, bindende EU-mål for naturgenopretning og fælles indsats for at stoppe tab af arter og beskytte økosystemer.

Copa-Cogeca: En europæisk landbrugsorganisation, der arbejder for realistiske biodiversitetsmål, fleksible nationale løsninger og støtte frem for bindende EU-krav.

EEA: EU's videns- og analyseagentur, der arbejder for ambitiøse, vidensbaserede mål for naturgenopretning, bindende EU-indsatser og integration af miljøhensyn med økonomisk bæredygtighed.

Er EU's biodiversitetsplan for ambitiøs eller utilstrækkelig?

I skal i dag deltage i en debat om spørgsmålet:

Er EU's biodiversitetsplan for ambitiøs eller utilstrækkelig?

Debatten vil bestå af tre runder på 10 minutter med fokus på disse spørgsmål:

1. Er målene i EU's naturgenopretningsforordning for svage eller for ambitiøse i forhold til den aktuelle naturkrise i Europa?
2. Bør EU stille bindende krav til landbrug, skovbrug og fiskeri for at nå naturgenopretningsmålene – også hvis det begrænser produktion og indtjening?
3. Hvad bør veje tungest i EU's fremtidige naturpolitik: fælles bindende krav for alle medlemslande eller større national frihed og hensyn til økonomi og lokale forhold

Instruktioner

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, I skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
 - Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten
 - Overvej hvilke appelformer (etos, patos, logos), der vil passe godt til den aktør, du skal repræsentere, og hvordan du kan bruge appelformerne i debatten

Introduktion til debattemaet

EU spiller en central rolle i udformningen af miljø- og naturpolitik i Europa. De love, som EU's medlemslande vedtager i fællesskab, har stor betydning for, hvordan vi mennesker interagerer med naturen – både i og uden for Europa. Et vigtigt begreb i denne sammenhæng er biodiversitet. Biodiversitet omfatter alt liv på jordkloden – i vand og på land. Det vil sige dyr, planter, svampe, bakterier samt de økosystemer, hvor planter og dyr lever, fx en skov eller en sø. Biodiversitet handler om variationen af liv. Både variationen i antal arter, i gener, i funktioner og i økosystemer, hvor arterne lever. I de seneste år har EU haft øget fokus på at bremse tabet af natur og arter, og derfor har EU vedtaget en fælles biodiversitetsstrategi frem mod 2030. Biodiversitetsstrategien har som mål at beskytte mere natur og genoprette områder, der allerede er blevet ødelagt af menneskelig aktivitet. Det skal blandt andet ske ved at udvide beskyttede naturområder på land og til havs, så færre områder bliver påvirket af byggeri, intensivt landbrug og fiskeri. Som en central del af strategien vedtog EU i 2024 Naturgenopretningsforordningen, som er en bindende lov, der gælder i alle medlemslande og fastsætter et krav om at alle medlemslandene skal genoprette natur på 20% af deres areal både til lands og i havet.

Naturgenopretningsforordningen indeholder konkrete mål for forbedring af natur og biodiversitet. Den omfatter blandt andet vådområder, skove, græsarealer, floder og søer, klit- og kystområder samt havområder. Loven sætter også mål for bestemte arter og økosystemer, for eksempel at stoppe det store tab af insekter som sommerfugle, forbedre levesteder for fugle i skovene, øge mængden af kulstof i jord og skovbund samt få mere natur på markerne og beskytte havbund, kystnære områder og levesteder for fisk.

Vedtagelsen af naturgenopretningsforordningen har været stærkt omdiskuteret. Mange landmænd, skovejere og fiskere frygter, at kravene vil begrænse deres muligheder for at bruge jorden og øge deres omkostninger. Omvendt mener miljøorganisationer, at loven er nødvendig for at standse naturens forringelse, men nogle af dem frygter samtidig, at målene ikke er ambitiøse nok. Uenigheden har ført til store debatter mellem medlemslandene, miljøorganisationer og landbrugs-interesseorganisationer.

Loven er endnu ikke fuldt gennemført og medlemslandene har to år til at udarbejde nationale planer, der viser, hvordan de vil opfylde målene. Samtidig forhandler EU om det kommende budget og den fælles landbrugspolitik, som skal være med til at finansiere indsatsen. Det rejser en række centrale spørgsmål: Er kravene i naturgenopretningsforordningen tilstrækkelige til at beskytte naturen? Hvilke konsekvenser får de for landbrug, erhverv og borgere? Og hvilken støtte er nødvendig for, at omstillingen kan ske på en retfærdig og bæredygtig måde?

I repræsenterer i dag:

WWF Europa – Verdensnaturfonden

Introduktion

WWF Europa er den europæiske afdeling af Verdensnaturfonden. Organisationen arbejder for at beskytte naturen, stoppe tab af arter og sikre, at både skove, vådområder, græsarealer og havområder bevares. WWF kombinerer videnskab, politik og praktiske naturprojekter for at gøre en forskel. Organisationen peger på, at naturen i EU er under stort pres: mange arter forsvinder, skove dør af sygdomme og tørke, og havene lider under overfiskeri og forurening. WWF understreger, at tab af biodiversitet også påvirker mennesker, f.eks. vores fødevarer, vandforsyning, klima og økonomi. Frivillige tiltag fra medlemslandene har ikke været nok, og derfor skal EU's mål for naturgenopretning være ambitiøse, klare og bindende. WWF fremhæver, at natur ikke stopper ved landegrænser, så EU-løsninger skal være fælles.

Hvad kæmper I for?

- WWF Europa mener, at målene er ambitiøse, men nødvendige. Naturen i Europa er under voldsomt pres: mange arter forsvinder, skove dør af tørke og sygdom, og vådområder og havområder bliver ødelagt. Uden klare og tidsbestemte mål vil tabet af biodiversitet fortsætte, og det bliver dyrere og sværere at rette op senere. EU's naturkrise kræver handling nu – ellers risikerer vi permanente skader på økosystemer, som mennesker er afhængige af for fødevarer, rent vand og generelle levevilkår. WWF peger på, at mål for genopretning skal matche problemets omfang, så indsatsen virkelig kan gøre en forskel. Ambitiøse mål sender også et signal om, at EU tager biodiversitet alvorligt på både nationalt og globalt plan.
- WWF Europa ønsker bindende krav! Frivillige løsninger har ikke været nok til at stoppe tabet af arter og levesteder. Landbrug, skovbrug og fiskeri påvirker naturen direkte, og uden bindende krav vil mange projekter ikke blive gennemført. Bindende regler skal dog kombineres med støtte og rådgivning, så landmænd, skovejere og fiskere kan tilpasse sig. WWF fremhæver, at bæredygtige metoder kan give fordele både for naturen og for dem, der arbejder med jorden eller havet, fx bedre jord, renere vand og mere stabile fiskebestande. Bindende krav sikrer også, at alle lande bidrager til naturbeskyttelsen og ikke overlader indsatsen til frivillig vilje.
- WWF mener, at fælles EU-krav skal veje tungest, fordi naturen og biodiversiteten ikke stopper ved landegrænser. Koordinerede mål sikrer, at indsatsen sker på tværs af EU og ikke afhænger af, om enkelte lande prioriterer økonomi over natur. Samtidig kan metoder tilpasses lokale forhold, klima og naturtyper, så alle lande kan nå målene på deres egen måde. EU skal sikre, at naturbeskyttelse gennemføres konsekvent, og at biodiversitet ikke ofres for kortsigtede økonomiske gevinster. WWF ser det som en investering i klima, samfund og fremtidige generationer, hvor fælles handling kombineres med fleksibilitet i implementeringen.

Kort oversigt over alle aktører i debatten

Tyskland: En EU-medlemsstat, der arbejder for ambitiøse biodiversitetsmål både nationalt og internationalt, som reaktion på omfattende skovtab og tab af arter.

Ungarn: En EU-medlemsstat, der prioriterer fleksible, nationale biodiversitetsstrategier og økonomisk bæredygtighed frem for bindende EU-krav.

Copa-Cogeca: En europæisk landbrugsorganisation, der arbejder for realistiske biodiversitetsmål, fleksible nationale løsninger og støtte frem for bindende EU-krav.

EEA: EU's videns- og analyseagentur, der arbejder for ambitiøse, vidensbaserede mål for naturgenopretning, bindende EU-indsatser og integration af miljøhensyn med økonomisk bæredygtighed.

Er EU's biodiversitetsplan for ambitiøs eller utilstrækkelig?

I skal i dag deltage i en debat om spørgsmålet:

Er EU's biodiversitetsplan for ambitiøs eller utilstrækkelig?

Debatten vil bestå af tre runder på 10 minutter med fokus på disse spørgsmål:

1. Er målene i EU's naturgenopretningsforordning for svage eller for ambitiøse i forhold til den aktuelle naturkrise i Europa?
2. Bør EU stille bindende krav til landbrug, skovbrug og fiskeri for at nå naturgenopretningsmålene – også hvis det begrænser produktion og indtjening?
3. Hvad bør veje tungest i EU's fremtidige naturpolitik: fælles bindende krav for alle medlemslande eller større national frihed og hensyn til økonomi og lokale forhold

Instruktioner

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, I skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
 - Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten
 - Overvej hvilke appelformer (etos, patos, logos), der vil passe godt til den aktør, du skal repræsentere, og hvordan du kan bruge appelformerne i debatten

Introduktion til debattemaet

EU spiller en central rolle i udformningen af miljø- og naturpolitik i Europa. De love, som EU's medlemslande vedtager i fællesskab, har stor betydning for, hvordan vi mennesker interagerer med naturen – både i og uden for Europa. Et vigtigt begreb i denne sammenhæng er biodiversitet. Biodiversitet omfatter alt liv på jordkloden – i vand og på land. Det vil sige dyr, planter, svampe, bakterier samt de økosystemer, hvor planter og dyr lever, fx en skov eller en sø. Biodiversitet handler om variationen af liv. Både variationen i antal arter, i gener, i funktioner og i økosystemer, hvor arterne lever. I de seneste år har EU haft øget fokus på at bremse tabet af natur og arter, og derfor har EU vedtaget en fælles biodiversitetsstrategi frem mod 2030. Biodiversitetsstrategien har som mål at beskytte mere natur og genoprette områder, der allerede er blevet ødelagt af menneskelig aktivitet. Det skal blandt andet ske ved at udvide beskyttede naturområder på land og til havs, så færre områder bliver påvirket af byggeri, intensivt landbrug og fiskeri. Som en central del af strategien vedtog EU i 2024 Naturgenopretningsforordningen, som er en bindende lov, der gælder i alle medlemslande og fastsætter et krav om at alle medlemslandene skal genoprette natur på 20% af deres areal både til lands og i havet.

Naturgenopretningsforordningen indeholder konkrete mål for forbedring af natur og biodiversitet. Den omfatter blandt andet vådområder, skove, græsarealer, floder og søer, klit- og kystområder samt havområder. Loven sætter også mål for bestemte arter og økosystemer, for eksempel at stoppe det store tab af insekter som sommerfugle, forbedre levesteder for fugle i skovene, øge mængden af kulstof i jord og skovbund samt få mere natur på markerne og beskytte havbund, kystnære områder og levesteder for fisk.

Vedtagelsen af naturgenopretningsforordningen har været stærkt omdiskuteret. Mange landmænd, skovejere og fiskere frygter, at kravene vil begrænse deres muligheder for at bruge jorden og øge deres omkostninger. Omvendt mener miljøorganisationer, at loven er nødvendig for at standse naturens forringelse, men nogle af dem frygter samtidig, at målene ikke er ambitiøse nok. Uenigheden har ført til store debatter mellem medlemslandene, miljøorganisationer og landbrugs-interesseorganisationer.

Loven er endnu ikke fuldt gennemført og medlemslandene har to år til at udarbejde nationale planer, der viser, hvordan de vil opfylde målene. Samtidig forhandler EU om det kommende budget og den fælles landbrugspolitik, som skal være med til at finansiere indsatsen. Det rejser en række centrale spørgsmål: Er kravene i naturgenopretningsforordningen tilstrækkelige til at beskytte naturen? Hvilke konsekvenser får de for landbrug, erhverv og borgere? Og hvilken støtte er nødvendig for, at omstillingen kan ske på en retfærdig og bæredygtig måde?

I repræsenterer i dag:

COPA-COGECA

Introduktion

Copa-Cogeca er en sammenslutning af to organisationer, der repræsenterer 22 millioner europæiske landmænd og deres familier samt 22.000 landbrugskooperativer på tværs af Europa. Organisationen arbejder for at sikre et stærkt europæisk landbrug og varetager landbrugssektorens interesser i EU. Copa-Cogeca mener, at EU's biodiversitetsmål og Naturgenopretningsforordningen er for ambitiøse i forhold til, hvad landmænd realistisk kan nå uden at miste produktion og indtjening. De påpeger, at landbrug allerede bidrager til miljøbeskyttelse, og at yderligere stramme krav kan skade både fødevarer sikkerhed og økonomisk stabilitet. Organisationen mener, at lokale forhold og nationale løsninger ofte er bedre end ensartede EU-krav, og at frivillige tiltag kombineret med støtte er mere effektive end bindende regler. Copa-Cogeca arrangerer demonstrationer og lobbyer aktivt i Bruxelles for at sikre, at landbrugets stemme bliver hørt, og advarer mod, at EU's grønne ambitioner ikke må gå ud over landbrugets overlevelse.

Hvad kæmper I for?

- Copa-Cogeca mener, at målene er for ambitiøse i forhold til virkeligheden på landbrugsjorden. Krav som genoprettelse af vådområder, skove og biodiversitet på marker vil reducere dyrkbar jord og øge driftsomkostningerne markant. Landmænd har allerede gjort mange frivillige tiltag for at beskytte naturen, og yderligere krav kan skabe unødige konflikter mellem EU's ambitioner og landbrugets muligheder. Organisationen fremhæver, at naturbeskyttelse skal ske gradvist og lokalt tilpasset, så målene bliver realistiske og kan gennemføres uden at true fødevarerproduktionen. EU bør anerkende landbrugets rolle i at bevare naturen og finde løsninger, der kombinerer miljøindsats med praktisk drift.
- Copa-Cogeca er imod bindende krav, fordi de kan tvinge landmænd til dyre ændringer, som ikke altid passer til lokale forhold eller klimaet. Frivillige løsninger, kombineret med økonomisk støtte og rådgivning, giver bedre engagement og reelle resultater. Strenge EU-krav uden fleksibilitet risikerer at reducere produktionen, hæve priserne og svække landbrugets konkurrenceevne. Organisationen mener, at landmænd kender deres jord og natur bedst, og at EU derfor bør give plads til nationale og lokale løsninger, fremfor at lave ensartede regler, som kan være urealistiske eller uhensigtsmæssige.
- Copa-Cogeca mener, at national frihed og lokale hensyn skal have størst vægt i EU's naturpolitik. Landbrug, skove og fiskeri varierer mellem medlemslande, både i naturtyper og økonomiske forhold, og ensartede EU-krav kan skabe unødige problemer og økonomiske tab. Fleksible løsninger giver mulighed for både at beskytte naturen og bevare produktionen. EU bør fokusere på støtte, rådgivning og incitamenter fremfor tvang, så landmænd kan implementere bæredygtige løsninger på deres egne præmisser. Organisationen understreger, at det er muligt at kombinere biodiversitetsmål med et stærkt landbrug, hvis EU anerkender lokale forskelle og giver landmændene reel medbestemmelse.

Kort oversigt over alle aktører i debatten

Tyskland: En EU-medlemsstat, der arbejder for ambitiøse biodiversitetsmål både nationalt og internationalt, som reaktion på omfattende skovtab og tab af arter.

Ungarn: En EU-medlemsstat, der prioriterer fleksible, nationale biodiversitetsstrategier og økonomisk bæredygtighed frem for bindende EU-krav.

WWF Europa: En miljøorganisation, der arbejder for ambitiøse, bindende EU-mål for naturgenopretning og fælles indsats for at stoppe tab af arter og beskytte økosystemer.

EEA: EU's videns- og analyseagentur, der arbejder for ambitiøse, vidensbaserede mål for naturgenopretning, bindende EU-indsatser og integration af miljøhensyn med økonomisk bæredygtighed.

Er EU's biodiversitetsplan for ambitiøs eller utilstrækkelig?

I skal i dag deltage i en debat om spørgsmålet:

Er EU's biodiversitetsplan for ambitiøs eller utilstrækkelig?

Debatten vil bestå af tre runder på 10 minutter med fokus på disse spørgsmål:

1. Er målene i EU's naturgenopretningsforordning for svage eller for ambitiøse i forhold til den aktuelle naturkrise i Europa?
2. Bør EU stille bindende krav til landbrug, skovbrug og fiskeri for at nå naturgenopretningsmålene – også hvis det begrænser produktion og indtjening?
3. Hvad bør veje tungest i EU's fremtidige naturpolitik: fælles bindende krav for alle medlemslande eller større national frihed og hensyn til økonomi og lokale forhold

Instruktioner

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, I skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
 - Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten
 - Overvej hvilke appelformer (etos, patos, logos), der vil passe godt til den aktør, du skal repræsentere, og hvordan du kan bruge appelformerne i debatten

Introduktion til debattemaet

EU spiller en central rolle i udformningen af miljø- og naturpolitik i Europa. De love, som EU's medlemslande vedtager i fællesskab, har stor betydning for, hvordan vi mennesker interagerer med naturen – både i og uden for Europa. Et vigtigt begreb i denne sammenhæng er biodiversitet. Biodiversitet omfatter alt liv på jordkloden – i vand og på land. Det vil sige dyr, planter, svampe, bakterier samt de økosystemer, hvor planter og dyr lever, fx en skov eller en sø. Biodiversitet handler om variationen af liv. Både variationen i antal arter, i gener, i funktioner og i økosystemer, hvor arterne lever. I de seneste år har EU haft øget fokus på at bremse tabet af natur og arter, og derfor har EU vedtaget en fælles biodiversitetsstrategi frem mod 2030. Biodiversitetsstrategien har som mål at beskytte mere natur og genoprette områder, der allerede er blevet ødelagt af menneskelig aktivitet. Det skal blandt andet ske ved at udvide beskyttede naturområder på land og til havs, så færre områder bliver påvirket af byggeri, intensivt landbrug og fiskeri. Som en central del af strategien vedtog EU i 2024 Naturgenopretningsforordningen, som er en bindende lov, der gælder i alle medlemslande og fastsætter et krav om at alle medlemslandene skal genoprette natur på 20% af deres areal både til lands og i havet.

Naturgenopretningsforordningen indeholder konkrete mål for forbedring af natur og biodiversitet. Den omfatter blandt andet vådområder, skove, græsarealer, floder og søer, klit- og kystområder samt havområder. Loven sætter også mål for bestemte arter og økosystemer, for eksempel at stoppe det store tab af insekter som sommerfugle, forbedre levesteder for fugle i skovene, øge mængden af kulstof i jord og skovbund samt få mere natur på markerne og beskytte havbund, kystnære områder og levesteder for fisk.

Vedtagelsen af naturgenopretningsforordningen har været stærkt omdiskuteret. Mange landmænd, skovejere og fiskere frygter, at kravene vil begrænse deres muligheder for at bruge jorden og øge deres omkostninger. Omvendt mener miljøorganisationer, at loven er nødvendig for at standse naturens forringelse, men nogle af dem frygter samtidig, at målene ikke er ambitiøse nok. Uenigheden har ført til store debatter mellem medlemslandene, miljøorganisationer og landbrugs-interesseorganisationer.

Loven er endnu ikke fuldt gennemført og medlemslandene har to år til at udarbejde nationale planer, der viser, hvordan de vil opfylde målene. Samtidig forhandler EU om det kommende budget og den fælles landbrugspolitik, som skal være med til at finansiere indsatsen. Det rejser en række centrale spørgsmål: Er kravene i naturgenopretningsforordningen tilstrækkelige til at beskytte naturen? Hvilke konsekvenser får de for landbrug, erhverv og borgere? Og hvilken støtte er nødvendig for, at omstillingen kan ske på en retfærdig og bæredygtig måde?

I repræsenterer i dag:

EEA (European Environmental Agency)

Introduktion

EEA (European Environmental Agency) er EU's centrale miljøagentur, som overvåger natur, biodiversitet og miljøforhold på tværs af medlemslandene. EEA rådgiver EU-institutioner og medlemslande med videnskabelig dokumentation og analyser, så beslutninger om miljø og natur kan baseres på fakta. EEA arbejder for at sikre, at Europas natur og økosystemer genoprettes, beskyttes og bevares for fremtidige generationer. EEA ser den aktuelle naturkrise i Europa som meget alvorlig: arter forsvinder hurtigt, vådområder og skove nedbrydes, og vores økosystemer bliver presset af intensivt landbrug, skovbrug, fiskeri og klimaændringer. For at bremse denne udvikling er EU's biodiversitetsstrategi og Naturgenopretningsforordning vigtige redskaber – men ambitionerne skal være realistiske, og implementeringen effektiv.

Hvad kæmper I for?

- EEA er EU's videnscentrum for miljø, klima og bæredygtighed og leverer data og analyser til beslutningstagerne i EU. EEA peger på, at Europas natur og biodiversitet stadig er under massivt pres, og at der er brug for konkrete, målbare mål for genopretning af naturen for at bremse tabet af arter og økosystemers funktion – ikke kun symbolske eller frivillige mål. EEA understreger, at et sundt naturgrundlag er afgørende for samfundets velstand, sundhed og økonomi, fordi mange sektorer er afhængige af sunde økosystemer (fx landbrug, turisme, vandforsyning), og tab af natur fører til stigende omkostninger for samfundet.
- Som videns og datahus mener EEA, at bindende krav i landbrug, skovbrug og fiskeri kan være nødvendige for at sikre reelle forbedringer i biodiversitet og naturgenopretning. EEA fremhæver, at manglende handling risikerer fortsat forringelse, som kan skabe store økonomiske tab for samfundet – f.eks. som følge af ekstremt vejr og øgede omkostninger til klimatilpasning. Derfor skal krav ikke være vilkårlige, men baseret på robust dokumentation om, hvad der virker, og kombineres med økonomiske analyser og støtteordninger, så sektorer kan omstille sig effektivt uden at blive sat ud af spillet. EEA peger også på, at en sammenhængende økonomisk vurdering af miljøtiltag er nødvendig for at integrere naturhensyn i EU's budgetter og politikker
- EEA understreger, at natur- og biodiversitetsudfordringer overskrider landegrænser og kræver fælles mål, så alle medlemslande bevæger sig i samme retning. Samtidig mener EEA, at udformning af miljøpolitik skal inddrage økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser og integrere miljømål i national planlægning på en måde, som understøtter økonomisk modstandsdygtighed, lokale forhold og bæredygtig vækst. Det betyder, at EU bør fastsætte bindende mål for naturgenopretning, men også analysere omkostninger, økonomiske gevinster og muligheder for fleksibilitet, så landbrug, skovbrug og fiskeri kan planlægge omstillinger uden store utilsigtede tab. EEA fremhæver, at et sundt miljø og en stærk økonomi ikke er modsætninger, men to sider af samme mønt – hvis politikker bygger på solid viden og omkostningseffektive løsninger.

Kort oversigt over alle aktører i debatten

Tyskland: En EU-medlemsstat, der arbejder for ambitiøse biodiversitetsmål både nationalt og internationalt, som reaktion på omfattende skovtab og tab af arter.

Ungarn: En EU-medlemsstat, der prioriterer fleksible, nationale biodiversitetsstrategier og økonomisk bæredygtighed frem for bindende EU-krav.

Copa-Cogeca: En europæisk landbrugsorganisation, der arbejder for realistiske biodiversitetsmål, fleksible nationale løsninger og støtte frem for bindende EU-krav.

WWF Europa: En miljøorganisation, der arbejder for ambitiøse, bindende EU-mål for naturgenopretning og fælles indsats for at stoppe tab af arter og beskytte økosystemer.